

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2013, de către avocatul Kovaliov Timur, în numele inculpatului,

Golubaș Valeri Vasili, născut la 01 martie 1975, originar și domiciliat în or. Fălești, str. Decebal, 9 ap. 4.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 31.07.2012-28.12.2012
2. în instanța de apel: 22.01.2013-18.12.2013
3. în instanța de recurs: 25.03.2014-04.06.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 28 decembrie 2012, Golubaș Valeri Vasili, a fost condamnat în baza art. art. 45, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, Golubaș V.V. fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului să se expună instanța în procedura civilă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, Golubaș V.V., în perioada de timp, începînd cu 25.11.2010 și pînă la 23.01.2011, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Zaițev V. și Vulpe A., avînd scopul sustragerii avutului proprietarului și profitînd de faptul că proprietarii locuinței sunt plecați peste hotarele Republicii Moldova, prin spargerea ferestrei, a contribuit la pătrunderea în locuința lui Glavan D. din or. Fălești, str. Ștefan cel Mare, 145/506, de unde pe ascuns au sustras bunuri materiale și mijloace bănești în sumă de 700 dolari SUA și 5 000 ruble rusești, cauzîndu-i proprietarului daună materială considerabilă în sumă totală de 38 106 lei.

Acțiunile lui Golubaș V.V., au fost încadrate în baza art. 45, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de mai multe persoane, prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Golubaș V.V. să fie condamnat în baza art.

45, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a invocat, că instanța de fond a stabilit just circumstanțele cauzei, însă a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blîndă pentru cele săvîrșite. Aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani, nu-și va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și din partea altor persoane. Pedepsa aplicată de instanța de fond inculpatului este mult prea blîndă, iar reieșind din totalitatea circumstanțelor cauzei, este necesară aplicarea în privința lui Golubaș V.V. a pedepsei cu executare reală în penitenciar.

3.2 Inculpat, care a solicitat repunerea în termen a apelului deoarece nu a primit sentința tradusă în limba rusă, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat. În motivarea apelului invocă, că este nevinovat de săvîrșirea infracțiunii imputate, iar probele pe cauză au fost administrate ilegal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2013, a fost repus în termen și respins apelul inculpatului. Totodată a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Golubaș V.V., a fost condamnat în baza art. 45, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, inculpatului nu i-a fost înmînată sentința tradusă în limba pe care o posedă, traducerea acesteia fiindu-i înmînată abia la 13.02.2013, iar apelul a fost depus la 04.02.2013. Instanța de apel, în asemenea împrejurări a considerat, că întîrzierea depunerii apelului de către inculpat a fost determinată de motive întemeiate, ce a servit drept temei pentru repunerea apelului în termen.

Totodată, instanța de apel a menționat că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Golubaș V.V. și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art. 45, 186 alin. (2) lit. b),c),d) Cod penal.

La fel, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele invocate de către inculpat în apelul declarat, referitor la faptul că dînsul nu se consideră vinovat, iar probele prezente pe cauză sunt dobîndite ilegal, motiv pentru care a solicitat să fie adoptată o sentință de achitare, deoarece faptele reținute în sarcina inculpatului au fost dovedite prin probe admisibile, pertinente și concludente și nu pot fi reținute în favoarea inculpatului.

Referitor la apelul procurorului, în opinia instanței de apel, prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă care nu este echitabilă faptei imputate săvârșite, nu corespunde împrejurărilor cauzei și normelor legale și nu va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei inculpatului, dat fiind că la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal, privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Instanța de apel a reținut din materialele cauzei, că inculpatul nu este la prima abatere, dînsul fiind anterior judecat de 4 ori, nu s-a corijat și a comis o altă infracțiune. Avînd în vedere aceste circumstanțe, precum și faptul, că inculpatul la locul de trai se caracterizează negativ, nu a recunoscut vinovăția sa și nu se căiește de cele comise, lipsa circumstanțelor atenuante, precum și faptul că ceilalți doi complice, care au fost judecați separat în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, au fost condamnați la pedeapsa închisorii cu executarea reală, instanța de apel a conchis că Golubaș V. nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Astfel, instanța de apel a conchis, că scopul corectării și reeducării inculpatului nu se va atinge fără izolarea lui de societate și este necesară sbrabilirea pedepsei cu închisoare, și executarea ei reală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către avocatul Kovaliov Timur, în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința inculpatului. În recursului său, apărătorul indică că acesta este un recurs preliminar, iar motivele vor fi expuse după înmînarea traducerii deciziei instanței de apel inculpatului, în limba rusă, deoarece ultimul nu posedă limba de stat.

7. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Kovaliov T., în numele inculpatului, prin care solicită respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece nu este motivat și nu întrunește condițiile de conținut.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală în cererea de recurs trebuie să fie indicate conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

În speța dată, recurentul nu a indicat motivele recursului și nu a argumentat în ce constă problema de drept de importanță generală ce persistă în cauza dată, ce ar duce la casarea hotărârii judecătorești, nu a invocat careva temeiuri pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, dar s-a limitat doar la o simplă mențiune că va prezenta recurs motivat, după înmînarea inculpatului a traducerii deciziei instanței de apel, în limba rusă.

Din materialele cauzei, se atestă că inculpatului i-a fost înmînată decizia motivată a instanței de apel, tradusă în limba rusă, la 03.02.2014 (f.d. 176 v. 3), însă pînă în prezent inculpatul și nici apărătorul său nu au depus recurs motivat, în corespundere cu prevederile art. 430 Cod de procedură penală.

Colegiul penal, subliniază că declararea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești constituie *elementul volitiv* al atacării, motivele sînt *elementul logic* al acesteia. Motivele justifică, prin arătarea temeiurilor ce stau la baza lui, actul de voință pe care îl reprezintă folosirea căii de atac. De asemenea, instanța de recurs menționează că, rolul motivelor invocate în susținerea căii de atac nu se reduce la simpla aducere la cunoștință instanței superioare a dezacordurilor produse de soluția pronunțată, ci și a cauzelor acestor dezacorduri.

Astfel, prin motivarea recursului, în principiu se precizează și se delimitează cadrul discuției în fața instanței de control și al judecății acestei instanțe.

Declararea și motivarea recursului sînt întotdeauna distincte și din punct de vedere cronologic, succesive, avînd fiecare în parte, o semnificație și o finalitate proprie, deși ele se realizează prin același act procedural, în sensul că motivele sînt indicate în chiar cererea de recurs.

În situația dată, deoarece recurentul nu a indicat motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, iar aceasta fiind una din condițiile obligatorii pe care trebuie să le conțină recursul, conform cerințelor art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil din motivul necorespunderii cerințelor de conținut.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2013, de către avocatul Kovaliov Timur, în numele inculpatului, **Golubaș Valeri Vasili**, în cauza penală în privința acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu